

**PERSPECTIVELE DEZVOLTĂRII ECONOMIEI
MONDIALE ÎN PERIOADA POST-CRIZĂ
ȘI DE CREȘTERE ECONOMICĂ**

Oleg CEBOTARI, drd., USM
Alexandru GRIBINCEA, dr.hab., prof.univ., USM

Economia mondială este în pragul unei alte recesiuni majore, precum a fost anunțat în raportul de anul trecut, economia mondială a slăbit considerabil în 2012. Un număr tot mai mare de țări dezvoltate au căzut din nou într-o recesiune dublă, în special în Europa, în timp ce cei care se confruntă cu o datorie, economie non-viabilă s-au scufundat mai adânc în recesiune. Multe țări dezvoltate sunt prinse într-o spirală descendentă de consolidare, cu șomaj ridicat, o cerere la nivel mondial slab exacerbat de austeritate fiscală, datoria publică ridicată și un sistem financiar încă fragil.

Dificultăți economice în țările dezvoltate, de asemenea, afectează țările în curs de dezvoltare și economiile în tranziție prin exporturi slabe și volatilitatea crescută a fluxurilor de capital și a prețurilor materiilor prime. Economii în curs de dezvoltare mari, cu toate acestea, se confruntă, cu probleme interne, iar unele țări, printre care China, se confruntă cu o scăderea investițiilor, finanțarea constrângerii care rezultă în unele sectoare ale economiei și capacitatea de exces de producție în altă parte. Cele mai multe țări cu venituri mici au fost până în prezent relativ rezistente la încetinirea creșterii economice în țările dezvoltate și cu venit mediu, dar acum sunt afectate de intensificarea impactului negativ. Perspectivele pentru următorii doi ani sunt pline de provocări, incertitudini și riscuri cu care se confruntă. Creșterea produsului brut mondial (WGP) este de așteptat să ajungă la 2,2 la sută în 2012 și rămâne cu mult sub potențial, la 2,4 la sută în 2013 și 3,2 la sută în 2014. În acest ritm moderat, multe economii vor fi în imposibilitatea de a recupera pierderile severe de locuri de muncă în timpul "Marii Recesiuni".

Cuvinte cheie: economie mondială, recesiune, dezvoltare, creștere economică, post-criză.

Economia globală se află la un pas de o altă recesiune majoră. Potrivit raportului ONU, economia mondială a diminuat considerabil în anul 2012. Un număr tot mai mare de țări dezvoltate au suportat o recesiune profundă, care se repetă, în special, în Europa, în timp ce țările care se confruntă cu datorii în exces au intensificat recesiunea. Majoritatea țărilor dezvoltate au constituit o spirală descendentă, sporind șomajul, moderând cererea la nivel mondial, exacerbată de austeritatea fiscală, a datoriei publice înalte și a sistemului financiar, deocamdată, fragil.

Dificultățile economice din țările dezvoltate afectează, de asemenea, țările în curs de dezvoltare și economiile în tranziție, prin diminuarea exporturilor și volatilitatea crescută a fluxurilor de capital și a prețurilor la materia primă. Mariile economii emergente, de asemenea, se confruntă cu probleme

**WORLD ECONOMIC PERSPECTIVES
IN THE POST-CRISIS AND ECONOMIC
GROWTH PERIODS**

Oleg CEBOTARI, PhD student, USM
Alexandru GRIBINCEA, PhD, Professor, USM

L'économie mondiale est au bord d'un nouveau ralentissement majeur Comme annoncé dans le rapport de l'année dernière, l'économie mondiale s'est considérablement affaiblie en 2012. Un nombre croissant de pays développés sont retombés dans une récession à double creux, notamment en Europe, tandis que ceux faisant face à un surendettement non-viable ont sombré encore plus profondément dans la récession. De nombreux pays développés sont pris dans une spirale descendante se renforçant grâce à un chômage élevé, une faiblesse de la demande globale exacerbée par l'austérité budgétaire, un endettement public élevé et un système financier toujours fragile.

Les difficultés économiques des pays développés affectent également les pays en développement et les économies en transition à travers l'affaiblissement de leurs exportations et la volatilité accrue des flux de capitaux et des prix des matières premières. Les grandes économies en développement sont cependant également confrontées à des problèmes intérieurs, et certains pays dont la Chine font face un déclin des investissements, résultant des contraintes de financement dans certains secteurs de l'économie et d'une capacité de production excédentaire ailleurs. La plupart des pays à faible revenu ont jusqu'ici relativement bien résisté au ralentissement économique des pays développés et à revenu intermédiaire, mais sont à présent aussi affectés par l'intensification des retombées négatives. Les perspectives pour les deux prochaines années sont pleines de défis, d'incertitudes et les risques orientés vers la baisse. La croissance du produit mondial brut (PMB) devrait atteindre 2,2 pour cent en 2012 et rester bien en deçà de son potentiel à 2,4 pour cent en 2013 et 3,2 pour cent en 2014. A ce rythme modéré, de nombreuses économies seront incapables de recouvrer les pertes sévères d'emplois subies durant la «grande récession».

Key words: global economy, recession, development, growth, post-crisis.

JEL Classification: F00, F43, F49

The global economy is one step away from another major recession. According to the UN report, the world economy has diminished considerably in 2012. A growing number of developed countries have suffered a deep and repeated recession, especially in Europe, as countries facing excessive debt recession have intensified. Most developed countries have been on a downward spiral, increased unemployment, moderated global demand exacerbated by the fiscal austerity, high public debt and the financial system is yet fragile.

The economic problems in developed countries affect also developing countries and transition economies, by reducing exports and increased volatility of capital flows and prices of raw materials. Major emerging economies

interne, iar unele țări, inclusiv China, din cauza reducerii investițiilor, suportă constrângeri de finanțare în anumite sectoare ale economiei și excesul capacității de producție. Până în prezent, majoritatea țărilor cu venituri mici și intermediare au rezistat relativ bine la încetinirea economică în țările dezvoltate, dar actualmente sunt afectate, de asemenea, de intensificarea impactului negativ. Perspectivele pentru următorii doi ani sunt marcate de provocări, incertitudini și riscuri spre scădere.

Creșterea produsului mondial brut (PMB) a atins 2,2 la sută în anul 2012, indicând un nivel sub potențial, în 2013 – 2,4 la sută și în 2014 va atinge 3,2 la sută (Fig. 1). În acest ritm moderat, multe economii nu vor putea recupera pierderile considerabile de locuri de muncă, suportate în timpul „Marii Recesiuni”.

also face internal problems and some countries, including China, through lower investment support funding constraints in certain sectors of the economy and excess production capacity. So far, most low-income and intermediate countries resisted relatively well in the economic downturn, but currently are also affected by the increasing negative impact. The outlook for the next two years is marked by challenges, uncertainties and risks of failure.

Increased gross world product (PMB) reached 2.2 percent in 2012, indicating a level below potential in 2013 to 2.4 percent, and in 2014 to 3.2 percent - (Fig. 1). Many moderate economies will not recover significant job losses incurred during the „Great Depression.”

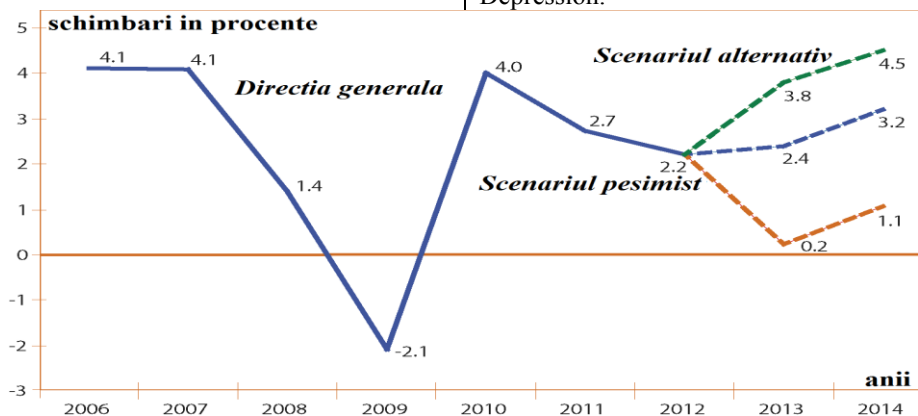

Fig. 1. Perspectives in a weak and uncertain global economy

Fig. 1. Perspective slabe și incerte în economia mondială

Sursa/ Source: Raportul ONU, 2013, www.un.org /UN Report, 2013, www.un.org

Criza mondială continuă a locurilor de muncă

Rata șomajului rămâne la un nivel înalt în întreaga lume, în special în țările dezvoltate și în Europa, unde situația este mult mai dificilă. Rata șomajului a fost în creștere continuă, atingând în anul 2012 un nivel record de aproximativ 12 la sută în zona euro, o creștere cu peste un punct față de anul precedent. Îndeosebi, situația a degradat în Grecia și Spania, unde peste un sfert din forța de muncă sunt șomeri. Doar câteva țări, precum: Austria, Germania, Luxemburg și Olanda, indică o rată scăzută a șomajului de aproximativ 5 la sută. Rata șomajului din Europa Centrală și de Est a crescut neînsemnat, în anul 2012, ca urmare a austerității fiscale. În Japonia mai puțin de 5 la sută de muncitori sunt șomeri. În Statele Unite, rata șomajului a scăzut sub pragul de 8 la sută începând cu luna septembrie 2013.

Totodată, proporția șomajului pe termen lung (peste un an) în țările dezvoltate a depășit 35 la sută în iulie 2012 afectând aproximativ 17 milioane de lucrători. O astfel de creștere a duratei de șomaj cauzează consecințe negative semnificative și de durată atât pentru lucrătorii care au pierdut locul de muncă, cât și economiei în ansamblu.

Liderii din țările dezvoltate trebuie să includă în prioritățile principale pentru anul viitor crearea unui număr mai mare de locuri de muncă viabile pe termen lung. Dacă creșterea economică în țările dezvoltate se va menține lentă, precum prevede scenariul de referință, rata ocupării forței de muncă în aceste țări nu va reveni la pre-criză până după anul 2016 (Fig. 2).

The continuing global crisis of unemployment

Unemployment remains at a high level throughout the world, especially in developed countries and also in Europe, where the situation is more difficult. Unemployment was still rising, reaching, in 2012, a record of 12 percent in the euro area increased by more than one point from the previous year. In particular, the situation has worsened in Greece and Spain, where more than a quarter of the workforce are unemployed. Only a few countries, such as Austria, Germany, Luxembourg and the Netherlands, indicate a low unemployment rate of around 5 percent. Unemployment in Central and Eastern Europe increased insignificantly in 2012 due to fiscal austerity. In Japan, less than 5 percent of workers are unemployed. In the U.S., the unemployment rate fell below 8 percent since September 2013.

However, the proportion of long-term unemployment (over one year) in developed countries has exceeded 35 percent in July 2012, therefore affecting about 17 million workers. Such an increase in the duration of unemployment causes significant and lasting negative consequences for both workers who have lost their jobs and the overall economy.

For the next year, the leaders of developed countries should include in their main priorities the creation of more viable jobs in the long term. If economic growth in developed countries will remain slow and provide a baseline rate of employment, in these countries the economy will not return to pre-crisis until after 2016 (Fig. 2).

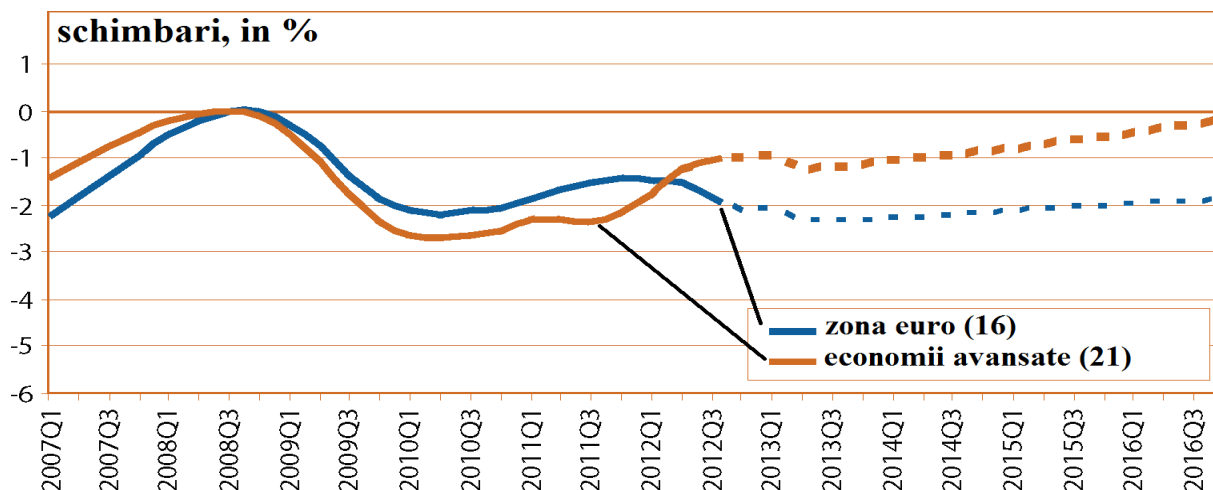

Fig. 2. Criza continuă a locurilor de muncă în Europa și SUA

Fig. 2. The jobs' crisis continues in Europe and the U.S.

Sursa/Source: Raportul ONU, 2013, www.un.org /UN Report, 2013, www.un.org

Situația ocupării forței de muncă variază considerabil în țările în curs de dezvoltare. În majoritatea economiilor din Asia de Est și America Latină rata șomajului a coborât sub nivelul de dinaintea crizei financiare globale.

Încetinirea ritmului de creștere, la sfârșitul anului 2011 și în 2012, nu a condus spre o creștere notabilă a ratei șomajului în aceste două regiuni, un aspect care poate fi interpretat pozitiv, cu condiția ca șomajul, în general, să nu crească decât cu întârziere, din cauza unui declin economic. În cazul în care creșterea economică va continua declinul, rata șomajului ar putea crește în mod semnificativ. În Africa, în pofida creșterii produsului intern brut (PIB) relativ puternic, ocuparea forței de muncă rămâne o problemă majoră pe continent, atât în ceea ce privește numărul, cât și calitatea locurilor de muncă. Crearea locurilor de muncă de calitate este, de asemenea, o provocare comună pentru toate țările în curs de dezvoltare. Raportul precar al muncitorilor săraci și a celor care sunt încadrați în câmpul muncii în sectorul informal continuă să crească. În plus, șomajul tinerilor și dezavantajele femeilor la angajare rămân preocupări sociale și economice importante în multe țări în dezvoltare.

Reducerea sărăciei și progresul înregistrat spre alte Obiective de Dezvoltare a Mileniului ar trebui să încetinească

Economia globală slabă și vulnerabilitatea în ocuparea forței de muncă în țările în curs de dezvoltare împiedică eforturile de reducere a sărăciei și limitează spațiul bugetar necesar pentru a investi în educație, sănătate și în alte domenii critice, pentru a accelera progresul către realizarea Obiectivelor de Dezvoltare a Mileniului (ODM). Acest lucru este valabil în special pentru țările mai puțin dezvoltate (TPD), care sunt extrem de vulnerabile la șocurile prețurilor materiilor prime și primesc o finanțare externă și asistență publică pentru dezvoltare (APD) mai reduse din cauza dificultăților și austerității crescute în țările donatoare.

Creșterea globală a emisiilor de gaze cu efect de seră rămâne alarmantă

În paralel cu dezvoltarea economică lentă în țările dezvoltate, gazele cu efect de seră (GES) emise de țările din Anexa I a Protocolului de la Kyoto sunt estimate cu o diminuare de aproximativ 2 la sută anual în 2011 și 2012. Această scădere contrastează cu creșterea cu 3 la sută pe care aceste țări au

The employment situation varies considerably in developing countries. In most economies in East Asia and Latin America, the unemployment rate fell below the usual level before the global financial crisis emerged.

Slowdown in late 2011 and in 2012 has not led to a noticeable increase in unemployment in these two regions, an issue that can be interpreted positively, provided that unemployment generally does not increase, is only delayed due to an economic downturn. If growth continues to decline, the unemployment rate could rise significantly. In Africa, despite the growth of gross domestic product (GDP) being relatively strong, employment remains a major problem on the continent, both in terms of number and quality of jobs. Creating quality jobs is also a common challenge for all developing countries. Reports of poor and precarious workers who are engaged in work in the informal sector continues to grow. In addition, youth unemployment and employment disadvantages women and economic concerns remain important in many developing countries.

Poverty reduction and progress towards the other Millennium Development Goals should slow down

Weak global economy and vulnerability in employment in developing countries impede efforts to reduce poverty and limited fiscal space needed to invest in education, health and other areas critical to accelerate progress towards achieving the Millennium Development Goals (MDGs). This applies in particular to the least developed countries (LDCs), which are highly vulnerable to commodity price shocks and receive lower external funding and official development assistance (ODA) due to the difficulties and increased austerity in donor countries.

The overall increase in emissions of greenhouse gases remains alarming

In parallel with the slow economic development in developed countries, greenhouse gases (GHG) emitted by Annex I countries of the Kyoto Protocol are estimated with a decrease of about 2 percent annually in 2011 and 2012. This decrease contrasts with a 3 percent growth that

parcurs-o în anul 2010, dar se alătură la declinul de 6 la sută survenit în 2009, în rezultatul unei contracții severe a PIB-ului cauzată de Marea Recesiune. Având în vedere creșterea economică globală slabă, emisiile din țările din Anexa I ar trebui să continue să scadă în 2013 și 2014. Țările din Anexa I au atins obiectivul Protocolului de la Kyoto de a reduce emisiile cu cel puțin 5% în raport cu nivelurile din 1990 în perioada de angajament 2008-2012.

În același timp, emisiile de GES în multe țări în curs de dezvoltare cresc cu un ritm rapid, iar comunitatea internațională este departe de a fi pe cale de a reduce emisiile în proporțiile necesare, pentru a menține concentrația de bioxid de carbon (CO₂) în atmosferă mai puțin de 450 părți per milion (pentru stabilizarea schimbărilor climatice și limitarea creșterii temperaturii la 2°C în raport cu nivelul preindustrial). Pentru a evita depășirea acestei limite, emisiile de GES trebuie reduse cu 80 la sută până la jumătatea secolului al XXI-lea.

Potrivit ritmului actual, acesta este un obiectiv irealizabil. Modalități de creștere a ecologiei trebuie să fie găsite astăzi, deși investițiile solicitate pentru a realiza acest obiectiv sunt scumpe, care vor permite, de asemenea, relansarea creșterii pe termen scurt pentru corectarea unor dezechilibre internaționale pe termen mediu și lung.

Inflația rămâne moderată în cele mai dezvoltate economii...

Ratele inflației rămân moderate în majoritatea economiilor dezvoltate. Diferențele semnificative în producție și presiunea de reducere a salariilor, în multe țări, mențin anticipațiile inflaționiste la un nivel scăzut. În Statele Unite inflația a scăzut de la 3,1 la sută, în 2011, la aproximativ 2,0 la sută, în 2012, iar o nouă moderație este planificată pentru anul 2013. În zona euro inflația rămâne peste obiectivul de 2 la sută din băncile centrale. Inflația de bază, care exclude modificările de preț ale elementelor volatile, cum ar fi energia, alimentele, alcoolul și tutunul, a fost mult mai slabă, de aproximativ 1,5 la sută, fără semne de presiune ascendentă. În 2013 se prevede ca inflația să scadă ușor, ca și în noile state-membre ale Uniunii Europene (UE). În Japonia deflația continuă, în ciuda faptului, că banca centrală a sponit obiectivul de inflație pentru a stimula așteptările inflaționiste.

... și este în scădere în majoritatea țărilor în curs de dezvoltare

În anul 2012, inflația a scăzut în majoritatea țărilor în curs de dezvoltare, dar rămâne la un nivel înalt în unele țări. În anii 2013 și 2014 creșterea preconizată a prețurilor la alimente, la nivel mondial, cauzată de secetă în unele regiuni producătoare, nivelul ridicat al prețurilor la petrol și constrângerile privind oferta, specifice anumitor țări, sunt în măsură să exercite presiuni ascendente asupra inflației din țările în curs de dezvoltare. În multe țări din Africa inflația a fost în scădere, dar rămâne a fi înaltă, de aproximativ 10 la sută în Angola, Nigeria ș.a. Se preconizează ca inflația să rămână moderată în Asia de Est, fiind o provocare pentru majoritatea țărilor din Asia de Sud-Est, unde rata medie a inflației a fost de peste 11 la sută în 2012, cu posibilitatea de a rămâne peste 10 la sută în 2013 și 2014. Totodată, inflația rămâne scăzută în majoritatea economiilor din Asia de Vest, deși este încă ridicată (peste 10 la sută) în Yemen și foarte mare (30 la sută) în Republica Arabă Siriană. Rata inflației în Caraibe și America Latină, în general, se presupune că va rămâne în jurul valorii de 6 la sută.

Comerțul internațional și prețurile materiei prime

Expansiunea comerțului mondial de mărfuri – decelerație

these countries have traveled in 2010, but also joins the decline of 6 percent occurred in 2009, as a result of a severe contraction in GDP caused by the Great Recession. Given the weak global economic growth, emissions in Annex I countries should continue to decline in 2013 and 2014. Annex I countries have achieved the Kyoto Protocol to reduce emissions by at least 5 % compared to levels in 1990 in the commitment period 2008-2012 .

At the same time, GHG emissions in many developing countries grow at a rapid pace, and the international community is far from being on track to reduce emissions in the proportions necessary to maintain the concentration of carbon dioxide (CO₂) in the atmosphere less than 450 parts per million (to stabilize the climate change and to limit the temperature increase of 2° C compared to the pre-industrial level). To avoid exceeding this limit, GHG emissions must be reduced by 80 percent by the middle of the XXI century.

According to the current pace, it is an unattainable goal. Organic growing methods must be found today, though investment required to achieve this are expensive, but which will allow also renew growth in the short term and long term correction of international imbalances in the medium.

Inflation remains moderate in most developed economies ...

Inflation rates remain moderate in most developed economies. Significant differences in production and pressure to reduce wages in many countries, therefore inflation expectations remain low. In the U.S., inflation fell from 3.1 percent in 2011 to about 2.0 percent in 2012 and a new moderation is planned for 2013. In the euro area, inflation remains above the 2 percent of central banks. Core inflation, which excludes volatile price changes of items such as energy, food, alcohol and tobacco was much lower, about 1.5 percent, with no signs of any upward pressure. In 2013, it is expected that inflation will decline slightly in the new member states of the European Union (EU). In Japan, deflation continues in spite of the fact that the central bank increased its inflation target to boost inflation expectations.

... and is declining in most developing countries

In 2012, inflation fell in most developing countries, but remains at a high level in some countries. Between 2013 and 2014, the projected increase in food prices worldwide, caused by drought in some regions producing the high level of oil prices and supply constraints specific to certain countries, which are able to exert upward pressure on the inflation in developing countries. In Africa, inflation has been declining in many countries, but remains high at 10 percent in Angola, Nigeria and elsewhere. Inflation is expected to remain moderate in East Asia, and is a challenge for most countries in Southeast Asia, where the average inflation rate was over 11 percent in 2012, with the ability to remain above 10 percent in 2013 and 2014. However, inflation remains low in most Western economies in Asia, although it is still high (over 10 percent) in Yemen and very high (30 percent) in the Syrian Arab Republic. Inflation in the Caribbean and Latin America in general is expected to remain around 6 percent.

puternică

Creșterea comerțului mondial a încetinit pentru al doilea an consecutiv, de la 12,6 la sută în 2010, la 6,4 la sută în 2011, și 3,2 la sută în 2012. Dezvoltarea economică globală slabă, în special în Europa și în alte economii dezvoltate, este principalul factor din spatele acestei încetineri. În scenariul de bază, creșterea comerțului mondial va fi reluată moderat în 2013, înainte de a se apropia, în 2014, de rata de creștere pe termen lung, care este de 5 la sută. Cu toate acestea, țările în curs de dezvoltare au rezistat mai bine la încetinirea economiei globale, iar importanța acestora în comerțul internațional este în creștere, parțial datorită integrării extinse în lanțurile valorilor globale.

Prețurile materiilor prime rămân ridicate și volatile

Prețurile mai multor materii prime au fost, de asemenea, mai mari în 2012 comparativ cu cele din anul 2011, parcurgând mai multe episoade de volatilitate pronunțată. Conform punctului maxim atins în primul trimestru al anului în rezultatul operațiunilor de refinanțare pe termen lung, Banca Centrală Europeană (BCE) a reînviat pentru scurt timp iluzia unei redresări economice rapide, prețurile pentru majoritatea materiilor prime scăzând nesemnificativ în al doilea trimestru. Prețurile produselor alimentare și petrolului în unele țări au rămas mari în al treilea trimestru din cauza unor fenomene meteorologice nefavorabile și a creșterii tensiunilor sociale din Orientul Mijlociu. În schimb, prețurile la minerale, metale și minereuri au continuat să se reducă, datorită activității slabe a economiei globale. Exportatorii de materii prime, care au beneficiat de ameliorare a termenelor de schimb în ultimii ani, rămân expuși la presiuni descendente asupra prețurilor. Într-un context de lichiditate abundentă, speculația financiară și dezvoltarea de produse noi, susținute de materii prime, probabil, vor crește în continuare volatilitatea pe piețele produselor de materii prime. Prețurile la produsele alimentare sunt prevăzute a fi moderate odată cu scăderea cererii la nivel mondial, atât timp cât condițiile meteorologice nu au devenit comparativ mai nefavorabile. Cu toate acestea, având în vedere că piețele sunt extrem de constrânse și stocurile de utilizare sunt foarte scăzute pentru cele mai multe alimente de bază, chiar și șocurile mici de alimentare ar putea provoca noi creșteri de preț.

Extinderea comerțului cu servicii sporește emisiile globale de gaze cu efect de seră

Recuperarea puternică a comerțului cu servicii, experimentată în toate regiunile și grupurile de țări în 2010, a început să diminueze în ultimul trimestru al anului 2011. Totodată, sectorul financiar s-a redus în unele țări dezvoltate, fiind sectoare cu emisii ridicate de carbon, de exemplu, transportul și turismul continuă să crească în țările în curs de dezvoltare. Serviciile transportului de mărfuri sporesc continuu odată cu extinderea prin intermediul lanțurilor valorice globale. Extinderea transportului de mărfuri este, cu siguranță, o sursă importantă de venituri de schimb valutar, în special pentru unele țări în curs de dezvoltare, dar în principal contribuie, în mod semnificativ, la emisiile mondiale de CO₂ (Fig. 3).

*International trade and commodity prices**Expansion of world trade in goods - strong deceleration*

World trade growth slowed a decrease for the second consecutive year, from 12.6 percent in 2010 to 6.4 percent in 2011 and 3.2 percent in 2012. Weak global economic development, particularly in Europe and other developed economies is the main factor behind the slowdown. In the baseline scenario, world trade will resume moderate growth in 2013, before approaching the long-term growth rate in 2014, which is 5 percent. However, developing countries have resisted better in a slowing global economy and their importance in international trade is increasing, partly due to extensive integration in global value chains.

Commodity prices remain high and volatile

Prices of many materials were also higher in 2012 compared to those of 2011, covering several highly volatile episodes. Accordingly peaking in the first quarter, as a result of long-term refinancing operations, the European Central Bank (ECB) has revived briefly the illusion of a quick economic recovery, prices for most commodities falling slightly in the second quarter. Food and oil prices in some countries have remained high in the third quarter due to adverse weather conditions and increased tensions in the Middle East. In contrast, prices of minerals, metals and ores continued to decline due to weak global economic activity. Exporters of raw materials, which benefited from improved terms of trade in recent years, remain exposed to downward pressure on prices. In a context of abundant liquidity, financial speculation and new product development, supported by raw materials will probably further increase volatility in commodity markets and products. Food prices are expected to be moderate with a decrease in global demand, as long as weather conditions have become comparatively unfavorable. However, given that markets are highly constrained and stocks are of very low usage, for most basic foods, even small shocks may cause further increases in food prices.

Expanding trade in services increases global emissions of greenhouse

Strong recovery of trade and services, experienced in all regions and groups of countries in 2010, began to diminish in the last quarter of 2011. However, the financial sector has decreased in some developed countries, the sectors with high carbon emissions, for example, transport and tourism continue to grow in developing countries. Freight services increase continuously with the expansion through global value chains. Extension of the carriage of goods is certainly an important source of foreign exchange earnings, especially for some developing countries, but mainly contributes significantly to global emissions of CO₂ (Fig. 3).

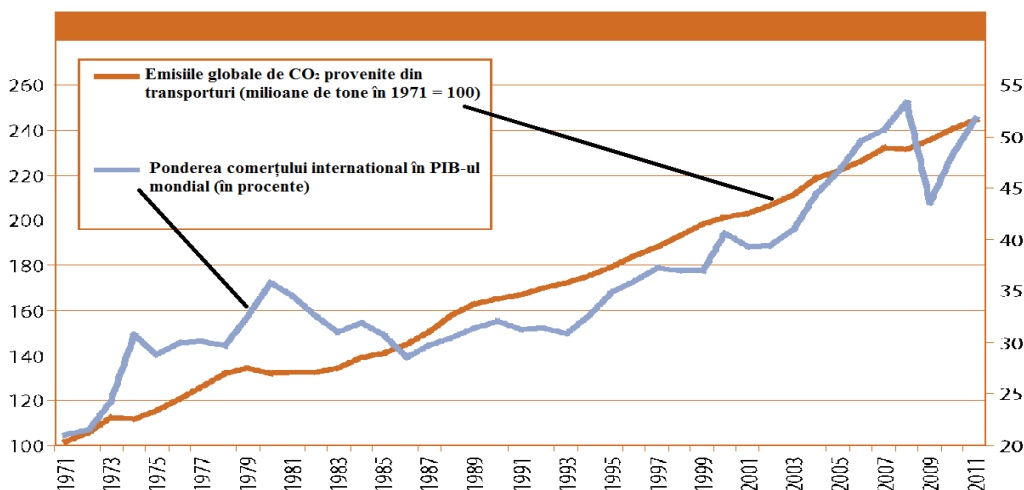

Fig. 3. Graficul emisiilor de CO₂ din cauza transportului și cota de comerț internațional în produsului intern brut mondial a crescut în tandem de CO₂

Fig. 3. Graph of CO₂ emissions from transport and international trade share in world GDP which rose in tandem with CO₂ emissions

Sursa/ Source: Banca Mondială, 2012, www.worldbank.org/ World Bank 2012, www.worldbank.org

Prin urmare, liderii mondiali trebuie să acorde o atenție mai mare impactului negativ asupra mediului exercitat, la scară mondială, de către organizația de producție prin intermediul firmelor multinaționale și lanțurilor de valori globale.

Finanțarea internațională pentru dezvoltare. Fluxurile de capital privat rămân volatile.

Din cauza crizei, fluxurile internaționale de capital privat către țările emergente și în curs de dezvoltare au rămas extrem de volatile, în timp ce stabilitate relativă au recăpătat piețele valutare și financiare în primele luni ale anului 2012. Volatilitatea a reapărut mai târziu, parțial din cauza temerilor în creștere ale investitorilor cu privire la sustenabilitatea finanțelor publice din Europa, provocând un exod de capital pentru investițiile considerate sigure. În plus, multe bănci europene continuă răscumpărarea datoriilor, care împiedică creditarea pentru economiile în curs de dezvoltare și în tranziție. Semnele încetinirii creșterii economice din Brazilia, China și India au redus, în special, fluxurile de capital către aceste țări.

Acumularea de rezerve valutare s-a moderat.

Ritmul la care țările emergente și cu economiile în tranziție acumulează rezervele valutare s-a redus nesemnificativ în 2012, parțial, ca urmare a intrărilor mai mici de capital. Cu toate acestea, acumularea în continuare a rezervelor valutare relevă persistența incertitudinii cu privire la starea economiei globale și că statele continuă să se asigure împotriva șocurilor externe. Rezervele de valută ale principalelor țări dezvoltate, deținute în valută de către țările în curs de dezvoltare și economiile în tranziție, depășesc cu mult intrările de capital în aceste țări și, prin urmare, continuă să efectueze transferuri substanțiale de capital net către țările dezvoltate. În anul 2012, fluxul net de ieșiri a sporit, constituind o valoare estimată de 845 miliarde USD, față de un trilion de dolari în 2011. Totodată, țările mai puțin dezvoltate (ȚPD) au primit transferuri nete pozitive la o sumă estimată de 17 miliarde USD în 2012 (Fig. 4).

Therefore, world leaders should pay more attention to the negative environmental impact, exercised globally by the organization of production through multinational companies and global value chains.

International development financing. Private capital flows remain volatile.

Due to the crisis, private and international capital flows to emerging and developing countries have remained highly volatile, while relative stability regained currency and financial markets in the early months of 2012. Volatility reappeared later, partly because of growing fears of investors about the sustainability of public finances in Europe, causing an exodus of capital for investments to be considered safe. In addition, many European banks continue to deleverage, which prevents lending to emerging economies to go into the transition period. Signs of economic slowdown in Brazil, China and India in particular have reduced capital flows to these countries.

The accumulation of foreign reserves has been moderate.

The pace at which emerging and transition economies accumulate foreign exchange reserves fell slightly in 2012, partly due to lower capital inflows. However, further accumulation of foreign exchange reserves reveals persistent uncertainty about the state of the global economy and that states perceive to insure against external shocks. Currency reserves held in foreign currencies of the major developed countries to developing countries and economies in transition far outweigh capital inflows into these countries and therefore continue to make substantial net capital transfers to developing countries. In 2012, the net output increased, representing an estimated \$ 845 billion, compared to a trillion dollars in 2011. However, the least developed countries (LDCs) have received positive net transfers from an estimated \$ 17 billion USD in 2012 (Fig. 4).

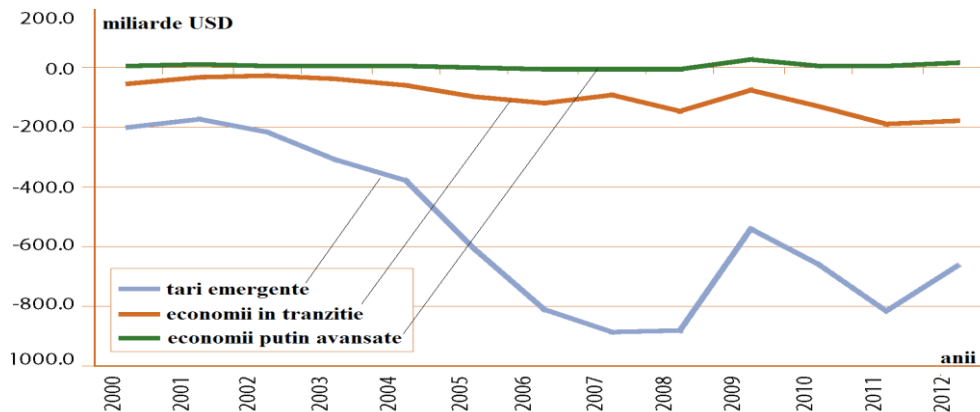

Fig. 4. Asistența AOD pentru dezvoltare este în scădere

Fig. 4. ODA assistance in development is declining

Sursa /Source: Raportul ONU, 2013, www.un.org /UN Report, 2013, www.un.org

Transferuri financiare nete au continuat din țările în curs de dezvoltare spre țările dezvoltate.

Fluxurile nete de asistență oficială pentru dezvoltare (AOD) ale țărilor-membre ale Comitetului de Asistență pentru Dezvoltare al Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) au atins nivelul de 133.5 miliarde USD în 2011, atestând o creștere ușoară comparativ cu 128.5 miliarde USD în 2010. În termeni reali, totuși, acest lucru reprezintă o scădere cu 3 la sută, aprofundând în continuare decalajul în obiectivul comunității internaționale de a mobiliza 167 de miliarde USD pentru asistență în dezvoltare. Rezultatele preliminare ale anchetei OCDE privind planurile de cheltuieli prevăzute de țările donatoare indică faptul, că ajutorul programabil pentru țară (APT) – un subset de ajutor care constă din programe și proiecte, ce dispun de previziuni de evoluție a asistenței care va fi furnizată – va trebui să sporească cu circa 6 la sută în 2013. Această creștere se datorează, în principal, majorării prețurilor la împrumuturile preferențiale de la organizațiile multilaterale care au beneficiat recent de reconstituiri de fonduri. Cu toate acestea, APP ar stagna în 2013-2015, reflectând impactul întârziat al crizei economice mondiale, precum și cel al politicilor de austeritate asupra bugetelor de asistență în țările donatoare.

Incertitudini și riscuri.

O agravare a crizei în zona euro, „faleza fiscală” în Statele Unite și o aterizare dură a creșterii economice în China ar putea declanșa o nouă recesiune globală.

Scenariul de bază este afectat de incertitudini și riscuri importante, riscuri cu sensul de reducere. În primul rând, criza economică din zona euro ar putea continua să se agraveze și să creeze mai multe agitații. Dinamica periculoasă între fragilitatea sectorului bancar și criza datoriilor suverane influențează negativ bilanțurile autorităților publice și ale băncilor. Politicile de austeritate bugetară nu agravează criza economică: eforturile de asanare, efectuate concomitent de multe țări, duc la o slăbire a cererii, a veniturilor și, prin urmare, la o creștere a datoriei, declanșând solicitări în favoarea reducerilor suplimentare bugetare. Situația ar putea să se agraveze considerabil, cu posibile întârzieri de punere în aplicare a programului de răscumpărare a obligațiunilor suverane pe piața secundară (numit și program de tranzații monetare în numerar, tradus din limba engleză *Tranzații Monetare Câștigătoare* (TMC)) și alte măsuri de sprijin pentru

Continued net financial transfers from developing countries to developed countries

Net flows from official development assistance (ODA) of the member countries of the Development Assistance Committee of the Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD) amounted to 133.5 billion USD in 2011, attesting to a slight increase compared to 128.5 billion USD in 2010. In real terms, however, this represents a decrease of 3 percent, further deepening the gap in the international community's goal of mobilizing USD 167 billion for development assistance. In preliminary OECD findings spending plans, the donor countries provided indicate that the country programmable aid (APT) - a subset of the aid consists of programs and projects that have predictions for the evolution of assistance to be provided - will need to increase to about 6 percent in 2013. This increase is due mainly to higher prices of soft loans from multilateral organizations that have recently benefited from reconstruction funds. However, the APP would stagnate in 2013-2015, reflecting the delayed impact of the global economic crisis and the austerity policies on health budgets in donor countries.

Uncertainties and risks

A worsening of the crisis in the euro zone "fiscal cliff" and in the United States, and a hard landing of growth in China could trigger a new global recession.

The baseline scenario is affected by significant uncertainties and risks, reduction purposes risks. First, the economic crisis in the euro area could continue to worsen and create more turbulence. Dangerous dynamics between the fragility of the banking and sovereign debt crisis will negatively affect the government balance sheets of banks. Austerity policies do not aggravate the economic crisis: rehabilitation efforts conducted simultaneously by many countries, leading to a weakening of demand, income and therefore to an increase in debt, triggering demands for additional budget cuts. The situation could worsen considerably, with possible delays implementing a buyback program of sovereign bonds on the secondary market (also called monetary transactions in cash program, and other support measures for members who need it . Such delays may

membrii care au nevoie de acesta. Atare întârzieri ar putea apărea ca urmare a dificultăților politice de a găsi o înțelegere între țările care au nevoie de asistență și „Troika” constituită de UE, BCE și FMI și/sau din cauza efectelor negative ale programelor de austeritate bugetară și dificultăților mai mari decât era de așteptat de la aplicările ajustărilor structurale.

În astfel de scenarii, simulat de Modelul de previziuni economice globale al Națiunilor Unite, zona euro s-ar putea confrunta cu o pierdere cumulată de mai mult de 3 la sută a propriului PIB în perioada anilor 2013-2015, iar economia globală – cu o pierdere mai mult de 1 la sută (Fig. 5).

occur due to political difficulties to find an agreement between countries that need assistance and Troika consisting of the EU, ECB and IMF and/or because of the negative effects of austerity programs and the greater difficulties than was expected from the application of the structural adjustments.

In such a scenario, the model simulated global economic outlook of the United Nations, the eurozone could face a cumulative loss of more than 3 percent of their GDP in 2013-2015 and the global economy – could lose more than 1 percent (Fig. 5).

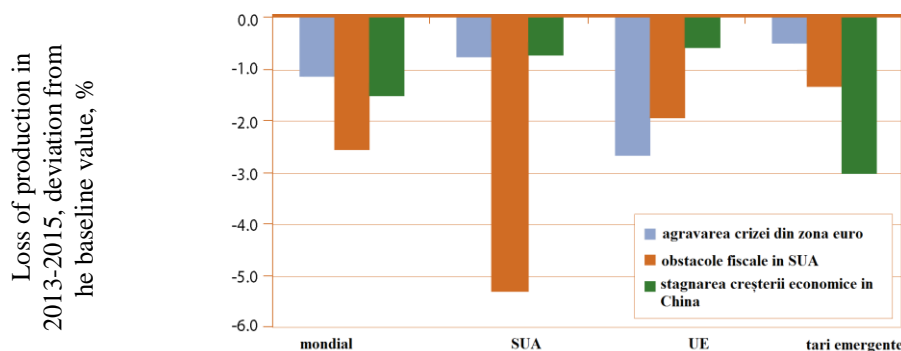

Fig. 5. Impact of economic risk in different regions of the world economy/

Fig. 5. Impactul riscului economic din diferite regiuni asupra economiei mondiale

Sursa /Source: Raportul ONU, 2013, www.un.org /UN Report, 2013, www.un.org

În al doilea rând, Statele Unite nu ar putea evita „faleza fiscală”. Un impas politic, ce ar împiedica Congresul de a ajunge la un acord privind bugetul nou, ar declanșa reduceri bugetare automate, inclusiv cheltuieli mai mici ale Guvernului de aproximativ 98 de miliarde USD anual, timp de zece ani și creșterea taxelor de 450 de miliarde USD în 2013; în perioada 2013-2015, aceste măsuri putând reduce PIB-ul cu aproximativ 4%. Potrivit unui atare scenariu, creșterea economică globală va fi redusă de la jumătate, la 1,2 la sută în 2013, iar până în 2015 producția globală ar fi de 2,5 la sută mai mică decât nivelul de referință. Pierderea pentru țările în curs de dezvoltare reprezintă aproximativ 1 la sută din PIB-ul lor.

Un al treilea risc este posibilitatea unei aterizări dure a creșterii economice din una sau mai multe țări mari în curs de dezvoltare, inclusiv China. Creșterea a încetinit semnificativ în anul 2012 într-un număr mare de economii în curs de dezvoltare, inclusiv Brazilia, China și India, care au parcurs o lungă perioadă de creștere, susținută înainte de criza financiară globală și au reușit să recupereze rapid în 2010, după Marea Recesiune. Având în vedere incertitudinile cu privire la cererea externă și a diferitelor provocări proprii lor, riscul unui declin mai important decât era de așteptat în aceste țări nu este neglijabil. În cazul Chinei, de exemplu, exporturile au continuat să scadă în anul 2012 din cauza cererii scăzute în țările dezvoltate. În această perioadă, creșterea de investiții, care a contribuit cu peste 50 la sută din creșterea PIB-ului Chinei, în ultimele decenii, a cunoscut o încetinire. Acest lucru se datorează, printre altele, consolidării în reglementarea pieței imobiliare, unui stimul bugetar mai conservator și constrângerilor financiare cu care se confruntă autoritățile locale în punerea în aplicare a noilor proiecte. Din cauza acestor factori, creșterea economică a Chinei ar putea slăbi mai mult decât era de așteptat. În cazul în care creșterea economică în China va încetini cu aproximativ 5 la sută anual, țările în curs de dezvoltare ar putea suferi o pierdere

Second, the United States could avoid a "fiscal cliff." A political deadlock preventing Congress to reach agreement on a new budget would trigger automatic spending cuts, including lower government spendings to about 98 billion USD annually for ten years, and tax increases of 450 billion USD in 2013. In the period 2013-2015, these measures could reduce GDP by about 4%. Under such a scenario, global growth will be reduced by half to 1.2 percent in 2013 and by 2015 and the global production would be 2.5 percent lower than the benchmark. The loss for developing countries accounts for about 1 percent of their GDP.

A third risk is the possibility of a hard landing growth of one or several large developing countries, including China. Growth slowed significantly in 2012 in a number of emerging economies, including Brazil, China and India have come after a long period of growth, supported before the global financial crisis and managed to recover quickly in 2010 after the Great Recession. Given the uncertainties regarding external demand and the various challenges of their own, the risk of a significant decline than expected in these countries is not negligible. In the case of China, for example, exports continued to decline in 2012 due to low demand in developed countries. During this period, the increase in investment, which contributed to over 50 percent of China's GDP growth in recent decades has slowed. This is due, among other things, to a strengthening real estate market regulation, a more conservative fiscal stimulus and financial constraints faced by local authorities in the implementation of new projects. Because of these factors, China's economic growth could weaken more than expected. If economic growth in China will slow to about 5 percent annually, developing countries may suffer a cumulative loss of

cumulată de aproximativ 3 la sută din propriul PIB în anii 2013-2015, iar în lume, în ansamblu, aproximativ 1,5 la sută.

Provocări politice.

Conținutul politicilor actuale rămâne, în mare măsură, insuficient pentru o redresare economică și ocupare a forței de muncă. Diminuarea ritmului de creștere economică și incertitudinile politice aruncă o umbră asupra perspectivelor economice mondiale. Cele mai multe țări dezvoltate au adoptat politici mixte care combină austeritatea bugetară și expansiunea monetară pentru a reduce datoria publică și costurile de refinanțare și a sparge dinamica negativă între fragilitatea sectorului bancar și datoriile suverane. În acest fel, liderii politici speră a calma piețele financiare și a restabili încrederea consumatorilor și investitorilor. Această combinație este însoțită de reforme structurale în domeniul prestațiilor sociale, piețelor forței de muncă și reglementărilor de afaceri, care, împreună, este de așteptat să stimuleze creșterea economică și reducerea șomajului. Totodată, gestionarea problemelor ce vizează datoriile, șomajul și creșterea economică redusă pare a fi drept provocări mult mai problematice, pe care liderii politici nu le-au prevăzut.

O altă problemă vizează eforturile de consolidare bugetară din cele mai dezvoltate țări, care se concentrează mai mult pe reducerea costurilor și creșterea veniturilor. Primul mod este mult mai prejudiciabil creșterii economice pe termen scurt, în special, când economia este în proces de scădere. În multe țări dezvoltate reducerile investițiilor publice sunt mai severe decât pentru alte cheltuieli, care împiedică, de asemenea, creșterea economică pe termen mediu. În cele mai multe cazuri, reducerile de cheltuieli implică reforma prestațiilor sociale, ceea ce slăbește stabilizatorii economici pe termen scurt prin pensii mai mici, reducerea alocațiilor pentru șomaj și/sau deplasare și a cheltuielilor de sănătate pentru menajeri. În plus, măsurile de austeritate bugetară includ o inegalitate mai înaltă pe termen scurt, subminând mobilitatea socială și creșterea productivității pe termen lung.

Majoritatea țărilor în curs de dezvoltare și economiile în tranziție dispun de finanțe publice puternice. Confruntându-se cu încetinirea creșterii economice la nivel mondial, unele țări au ales să promoveze eforturile de consolidare bugetară. Deficitele bugetare ar putea crește în majoritatea țărilor cu venituri mici din cauza scăderii veniturilor publice, produse de o încetinire a exporturilor de materii prime și ponderii în creștere a subvențiilor la alimente și resurse energetice. Țările emergente sunt, la fel, îngrijorate de potențialele efecte negative ale măsurilor de atenuare a stabilității macroeconomice și financiare cantitative a propriilor economii prin volatilitatea crescută a prețurilor materiilor prime, a fluxurilor de capital și a ratelor de schimb.

Conținutul politicilor actuale pare, în mare măsură, insuficient pentru a împiedica economia globală să se deplaseze spre o nouă recesiune. Pentru a genera creșterea economică și crearea locurilor de muncă sunt necesare acțiuni mai concertate și mai tranșante.

Perspectivile severe și riscurile cu care se confruntă economia mondială constituie un apel, o acțiune mult mai energică. Eforturile solicitate reprezintă o provocare. În același timp, această provocare este o oportunitate de a armoniza mai bine inițiativa pentru a rezolva problemele imediate cu obiectivele de dezvoltare durabilă care se vor prelungi pe termen lung.

Rezolvarea incertitudinilor politice

about 3 percent of their GDP in 2013-2015, and the world as a whole, about 1.5 percent.

Political challenges.

The content of current policies remains largely insufficient for an economic recovery and employment to work. Slowing growth and political uncertainties cast a shadow over the global economic outlook. Most developed countries have adopted a policy combining fiscal austerity and monetary growth to reduce public debt refinancing costs and break the negative dynamics between the fragility of the banking and sovereign debt. In this way, political leaders hope to calm financial markets and restore the confidence of consumers and investors. This combination is accompanied by structural reforms in social services, labor markets and business regulations, which together are expected to stimulate growth and reduce unemployment.

However, management problems concerning debt, unemployment and low economic growth seems to be more problematic as the challenges that political leaders have not provided.

Another problem concerns the fiscal consolidation efforts in the most developed countries, focusing more on reducing costs and increasing revenues. The first way is a more harmful short-term economic growth, especially when the economy is in the process of falling. In many developed countries, public investment cuts are more severe than for other expenses, which also hinders economic growth in the medium term. In most cases, spending cuts involve reform of social benefits, which weakens economic stabilizers in the short term through lower pensions, reduced unemployment benefits and/or travel and health costs for garbage. In addition, austerity measures include a higher short-term inequality, undermining social mobility and long-term productivity growth.

Most developing countries and economies in transition have strong public finances. Faced with the global economic downturn, some countries have chosen to promote fiscal consolidation efforts. Budget deficits could increase in most low-income countries due to lower revenues, produced by a slowdown in exports of raw materials and the growing share of food and energy subsidies. Emerging countries are also concerned about the potential negative effects of quantitative macroeconomic mitigation measures and financial stability of their economies through increased volatility of commodity prices, capital flows and exchange rates.

The content of the current policy seems largely insufficient to prevent the global economy to move toward a new recession. To generate economic growth and job creation more concerted action is needed.

Severe prospects and risks facing the global economy is a call to a much more vigorous action. The efforts required are a challenge. At the same time, this challenge is an opportunity to better harmonize the initiatives to solve immediate problems with the objectives of sustainable development that will extend the long term.

Solving political uncertainty

A first challenge is to dispel political uncertainty associated with the three main risks discussed in the

O primă provocare este de a risipi incertitudinile politice asociate cu cele trei riscuri principale discutate în scenariul pesimist. Aceste incertitudini trebuie îndepărtate rapid printr-o schimbare apropiată și o reprezentare mai clară a impactului politicilor naționale și internaționale. În zona euro, abordarea fragmentară, care a prevalat în ultimii doi ani, pentru a face față crizelor datoriiilor în diferite țări, ar trebui substituită cu o abordare mai cuprinzătoare și integrată, care poate soluționa criza sistemică a uniunii monetare.

Liderii politici din Statele Unite ar trebui să evite o diminuare bruscă a politicii bugetare și să depășească impasul politic, apărut la sfârșitul anului 2012. Țările mari în curs de dezvoltare se confruntă cu riscuri severe de încetinire economică, impuse a implementa politici anticiclice solide, cuplate cu măsuri pentru a remedia problemele structurale pe termen mediu. China, de exemplu, posedă o flexibilitate suficientă pentru a echilibra într-un mod mai puternic economia către cererea internă, inclusiv creșterea cheltuielilor de stat pentru serviciile publice cum ar fi: sănătatea, educația și securitatea socială.

A face politicile bugetare mult mai anticiclice, mai favorabile la crearea de locuri de muncă echitabile.

Politicile bugetare ar trebui să fie mai anticiclice, mai favorabile la crearea locurilor de muncă. Eforturile liderilor politici au vizat, până în prezent, în principal, consolidarea bugetară pe termen scurt, în special în rândul țărilor dezvoltate, care s-a adeverit a fi contraproductiv și doar a prelungit timpul necesar pentru a reduce nivelul datoriiilor. Atenția trebuie să fie orientată acum asupra mai multor axe. O primă prioritate de ajustare bugetară ar trebui să fie oferirea de mai mult sprijin direct pentru producție și creșterea ocupării forței de muncă prin stimularea cererii globale, dezvoltând o strategie, care ar asigura sustenabilitatea bugetară pe termen mediu și pe termen lung. În plus, așa cum multiplicatoarele bugetare sunt mai puternice în timpul recesiunii, acestea ar putea fi consolidate prin schimbarea priorităților bugetare pentru a favoriza cheltuielile care generează creșterea economică, ca exemplu, prin revenirea la reducerile investițiilor publice și consolidarea subvențiilor de angajare. În plus, efectele redistributive ale politicilor fiscale ar trebui să fie luate în considerare în mod corespunzător, nu doar pentru motive de echitate, ci, de asemenea, pentru implicarea lor în creșterea economică și în crearea locurilor de muncă. În cele din urmă, redresarea economică ar putea fi îmbunătățită pe termen scurt și pe termen lung, fiind bazată pe „creșterea ecologică”, prin stimulente fiscale și investiții în infrastructurile și noile tehnologii.

Instabilitatea piețelor financiare globale trebuie să fie ameliorată substanțial.

Instabilitatea piețelor financiare globale, indiscutabil, trebuie redresată. Atare provocare este dublă: în primul rând, o sinergie mai mare trebuie găsită între stimulul monetar și bugetar. Va fi nevoie de aplicarea politicilor monetare expansioniste în țările dezvoltate, dar impactul negativ asupra volatilității fluxurilor de capital și ratelor de schimb trebuie să fie luate în considerare. În acest scop, se va ajunge la un acord pe plan internațional, viteza și sincronizarea politicilor cantitative într-un cadru mai amplu al obiectivelor de setare pentru a corecta dezechilibrele mondiale. Cea de a doua parte a provocării constă în accelerarea reformei sectorului financiar în ansamblu, inclusiv a sistemului bancar tenebru (shadow banking), fapt esențial pentru a reduce riscurile sistemice și asumarea de riscuri excesive, care

pesimistic scenario. These uncertainties must be removed quickly by a changed approach and clear representation of the impact of national and international policies. In the euro area, a piecemeal approach that has prevailed in the past two years to deal with the debt crisis in various countries should be substituted by a more comprehensive and integrated approach that can address the systemic crisis of the monetary union.

Political leaders in the United States should avoid a policy of sudden budget reductions and overcome the political deadlock present at the end of 2012. Large developing countries face severe risks of economic slowdown, forced to implement strong countercyclical policies, coupled with measures to address structural problems in the medium term. China, for example, has sufficient flexibility to balance, in a stronger economy towards domestic demand, including increased state spendings on public services such as health, education and social security.

Making more countercyclical budgetary policies more favorable to creating fair jobs

Fiscal policies should be less cyclical and more conducive to job creation. Efforts targeted by political leaders, so far, are mainly short-term fiscal consolidation, especially among developed countries, which turned out to be counterproductive and only prolonged the time required to reduce debt levels. Attention must now be focused on several axes. A first priority budgetary adjustment should provide more direct support for production and increase employment by boosting aggregate demand, developing a strategy that would ensure fiscal sustainability in the medium and long term. In addition, as the budget multipliers are stronger during the recession, they could be strengthened by changing budget priorities to favor spending that generates economic growth, for example by returning to cuts in public investment and strengthening employment subsidies. In addition, the redistributive effects of fiscal policy should be considered, as appropriate, not only for reasons of equity, but also for their involvement in economic growth and job creation. Finally, the economic recovery could be improved in the short and long term, based on "green growth" through tax incentives and investment in infrastructure and new technologies.

Instability of global financial markets must be improved substantially

Instability of global financial markets needs to be undoubtedly rectified. Such challenge is twofold: first, a greater synergy must be found between stimulus money and budget. You will need to apply expansionary monetary policies in developed countries, but the negative impact on the volatility of capital flows and exchange rates must be taken into account. To this end, it will reach an international agreement, the speed and timing of quantitative policies in a broader set of objectives to correct global imbalances. The second part of the challenge is to accelerate the reform of the financial sector as a whole, including the shadow banking system (shadow banking), which is essential to reduce

au sporit/intensificat instabilitatea financiară în țările dezvoltate, volatilitatea fluxurilor de capital către țările în curs de dezvoltare și a încetinit semnificativ creșterea economiei mondiale.

Resurse suficiente trebuie să fie disponibile țărilor emergente.

La dispoziția țărilor în curs de dezvoltare trebuie oferite mai multe resurse, în special celor cu spațiu bugetar mic și care se confruntă cu provocări semnificative de dezvoltare. Atare resurse vor fi necesare pentru a accelera progresul către ODM și a produce investiții care generează dezvoltarea durabilă, în special, pentru țările mai puțin dezvoltate. Austeritatea bugetară din țările donatoare a afectat, de asemenea, bugetele de ajutor, reflectate în diminuarea ODA în termeni reali în 2011. Reduceri suplimentare sunt planificate în următorii ani. În afară de respectarea angajamentelor deja luate de către țările donatoare, acestea din urmă ar trebui să ia în considerare mecanismele de decuplare a fluxurilor de ajutoare în ciclul lor economic, pentru a evita pierderile drastice de asistență pentru dezvoltare în perioada crizei și anume, când necesitatea este mai mare.

Un scenariu proiect pentru relansarea mai susținută a creșterii economice și a ocupării forței de muncă prin politica concertată și realizabilă.

Politica privind stimularea creșterii economice într-o manieră durabilă mai ecologică și de creare a locurilor de muncă în timp, privind reducerea nivelului datorii suverane și dezechilibrelor globale pe termen mediu este fezabilă în conformitate cu previziunea unui scenariu alternativ produs al Modelului de politici globale al SUA. Continuarea politicilor actuale, chiar dacă acestea nu ar trebui să fie însoțite de o degradare a crizei euro, nu poate conduce la o creștere relativ scăzută a PMB de aproximativ 3 procente anual, care este departe de a fi suficientă pentru a soluționa criza locurilor de muncă sau reducerea nivelului datoriei publice. Scenariul alternativ, bazat pe politici pentru a sprijini implementarea principiilor enunțate mai sus, va permite accelerarea creșterii economice mondiale la 4,5 la sută anual în 2013 și 2017, în timp ce partea datoriei publice, în raport cu PIB, s-ar stabili înaintea de a scădea în 2016. Rata ocupării forței de muncă în principalele țări dezvoltate va reveni treptat la nivelul de până la criză în termeni absoluți până în 2014 și în termeni relativi (luând în considerare numărul populației active) până în 2017. Deci, relansarea ocupării forței de muncă va apărea mult mai devreme decât în scenariul de bază, dar va necesita încă mulți ani, în ciuda concentrării politicilor internaționale, pentru a promova creșterea economică și ocuparea forței de muncă. În plus, cca 33 de milioane de locuri de muncă suplimentare vor fi create în fiecare an pe parcursul anilor 2013 și 2017 în țările în curs de dezvoltare și în economiile în tranziție.

systemic risks and excessive risk taking, which increased/enhanced financial instability in developing countries, volatility of capital flows to developing countries and global economic growth has slowed significantly.

Sufficient resources should be available to developing countries.

Developing countries should be given more resources, particularly those with lower budget space and which face significant development challenges. Such resources will be needed to accelerate progress towards the MDGs and sustainable investments, especially for less developed countries. Fiscal austerity in donor countries affected also aid budgets reflected in ODA in real terms decrease in 2011. Further cuts are planned in the coming years. In addition to meeting the commitments made by donor countries, the latter should consider mechanisms to decouple aid flows in their economic cycle to avoid drastic losses of development assistance during the crisis, namely, the increased need.

A scenario project for a more sustained recovery in economic growth and employment through concerted and workable policy.

A policy to stimulate economic growth in a sustainable, greener environment and create jobs over time, the reduction of sovereign debt and global imbalances over the medium term is feasible under the alternative scenario which forecast a product of the global policy model in the USA. Continuation of current policies, even though they should not be accompanied by a degradation of the euro crisis, may lead to a relatively low PMB growth about 3 percent annually, which is far from enough to solve the jobs crisis or reduction of public debt. The alternative scenario based on policies to support implementation of the principles outlined above will allow accelerating global growth to 4.5 percent annually in 2013 and 2017, while the public debt would stabilize relative to GDP before the decrease in 2016. Employment rates in major developed countries will gradually return to pre-crisis levels by 2014 in absolute terms and relative terms (taking into account the active population) by 2017. Therefore, the employment recovery will occur much earlier than in the baseline scenario, but will require many years, despite international policy focusing to promote growth and employment. In addition, about 33 million additional jobs will be created each year during the years 2013 and 2017 in developing countries and economies in transition.

Referințe bibliografice / References

1. World Economic Situation and Prospects 2013 [accesat 10 february 2013]. Disponibil: <http://www.un.org/en/development/desa/policy/wesp/wesp2013/wesp13update.pdf>
2. The world in 2013 [accesat 18 february 2013]. Disponibil: <http://www.economist.com/theworldin/2013>
3. Doing Business 2013 [accesat 20 february 2013]. Disponibil: <http://www.doingbusiness.org/rankings>
4. UK economy growing at fastest rate in the developed world [accesat 16 february 2013]. Disponibil: <http://www.telegraph.co.uk/finance/economics/10354575/UK-economy-growing-at-fastest-rate-in-the-developed-world.html>
5. IHS Top 10 Economic Predictions for 2013. World growth will stabilize in 2013 [accesat 19 february 2013]. Disponibil: <http://www.ihs.com/info/ecc/a/economic-predictions-2013.aspx>
6. IMF sees epic change in world economy [accesat 18 february 2013]. Disponibil: <http://www.infowars.com/imf-sees-epic-change-in-world-economy/>
7. Raportul Băncii Mondiale. 2013 [accesat 20 february 2013]. Disponibil: www.worldbank.org
8. Raportul ONU. 2013 [accesat 15 february 2013]. Disponibil: www.un.org

Recomandat spre publicare: 12.05.2013